

Lần đầu đến Thái Lan

XUÂN BÌNH

Lần đầu xuất ngoại nên tôi đã cẩn thận lên mạng, tìm đủ thông tin, hướng dẫn về du lịch Thái Lan. Nhưng sau khi đặt chân tới đây, tôi mới nhận ra, lưng vốn của mình còn “mỏng” quá, bởi “trăm nghe không bằng một thấy”...

■ Xem người Thái làm du lịch

Vừa xuống sân bay, chúng tôi được một cô gái trẻ trong trang phục Thái tươi cười chấp tay chào, đeo cho mỗi người một chuỗi hoa tươi rồi xin chụp ảnh cùng. Cô gái có nụ cười thật dễ mến, chuỗi hoa được làm rất chu đáo... khiến mọi người đều hài lòng. Xem ra, người Thái biết lấy lòng du khách.

Điểm đến đầu tiên của chúng tôi là Pattaya. Nghe nói đây là thành phố biển du lịch nổi tiếng của Thái, nhưng dễ dàng nhận thấy bãi biển này không đẹp như bãi biển Nha Trang. Bù lại, Pattaya níu chân du khách bằng dịch vụ chuyên nghiệp, thái độ phục vụ nhiệt tình, lịch thiệp cùng sự thân thiện của người dân. Cách bố trí các khu vực giải trí, nghỉ ngơi rất hợp lý. Tại các điểm du lịch cũng có những dịch vụ “ăn theo”, nhưng du khách không có cảm giác bị ép buộc. Hôm chúng tôi du lịch trên sông, đến khu vực cá chép quần tụ, hướng dẫn viên cho biết, theo phong tục, mọi người thả bánh mì cho cá ăn và cầu sức khỏe, bình an cho gia đình. Chủ tàu cũng đã chuẩn bị bánh mì, bán với giá 20 baht/ô, tương đương 14.000 đồng Việt Nam, ai muốn mua thì mua, không ép. Nhưng sau khi nghe hướng dẫn viên giới thiệu về lịch sử con sông và truyền thuyết về cá chép ở đây, các du khách đều vui vẻ mua bánh mì cho cá ăn. Hầu hết điểm du lịch cũng đều có các thợ hình bả máy chụp du khách liên tục. Khi chúng tôi quay ra, các bức hình đã được rửa và lồng khung dềng hoàng. Du khách tha

hồ xem hình, ưng thì lấy (120 - 200 baht/tấm hình), không ưng thì thôi, thợ hình vẫn cười tươi.

Thăm những trại voi, trại rắn, vườn thú, trung tâm đá quý... - những điểm đến mà Việt Nam hoàn toàn có thể làm tốt, càng thấy người Thái biết làm du lịch. Tính chuyên nghiệp được thể hiện từ sự đón tiếp nồng hậu của mỗi khách sạn, đến những lời giới thiệu ngắn gọn mà bài bản tại mỗi nơi đoàn tới tham quan. Sự cảm dỗ của các trung tâm thương mại cũng thật ngọt ngào bởi họ phục vụ nhiệt tình quá, giới thiệu hàng kỹ quá, khiến nhiều người khi ra về mang xách linh kinh đủ loại... Du khách trả tiền, thậm chí trả nhiều tiền mà không có cảm giác bị móc túi bởi không chỉ trả cho giá trị sản phẩm mà còn cho cung cách phục vụ "khách hàng là thượng đế".

Phong cảnh Pattaya không bằng Nha Trang nhưng họ vẫn khiến du khách phải tiêu tiền, biết là tốn đấy mà vẫn chịu chơi, giỏi thật!

■ Hải lòng với hướng dẫn viên

Chuyến đi suôn sẻ mà không nhắc tới hướng dẫn viên (HDV) thì quả là thiếu sót. Anh HDV người Thái Lan có tên tiếng Việt là Thái, rất thạo tiếng Việt. Nhờ vậy, chúng tôi được nhiều trận cười sảng khoái bởi cách nói dí dỏm, thông minh của anh. Vừa lên xe, Thái giới thiệu sơ qua một số phong tục tập quán và những câu chào hỏi đơn giản bằng tiếng Thái. Để giúp cả đoàn dễ nhớ tiếng Thái, anh sáng tạo ra cách đọc trại sang tiếng Việt. Ví dụ, vào nhà hàng dùng bữa, muốn gọi thêm nước mắm, anh dặn: Cứ nói “nám chim”. Còn khi mua sắm, muốn hỏi giá tiền, cứ

nhớ: “Tháo giày ra!”...

Thái rất nhiệt tình thuyết minh về lịch sử đất nước Thái Lan, về thủ đô Bangkok, về bãi biển Pattaya, và đặc biệt là các điểm tham quan mua sắm như thể nắm rõ tâm lý của phần đông phụ nữ trong đoàn. Nhưng Thái luôn sẵn sàng chi cho mọi người địa chỉ mua sắm tin cậy, không bị “chặt chém”, thậm chí luôn miệng nhắc nhở phải thỏa thuận giá trước khi sử dụng dịch vụ.

Chiều lòng khách, nhưng Thái cũng có những nguyên tắc về giờ giấc, địa điểm tập trung khiến cả đoàn tuân thủ răm rắp mà lòng không chút khó chịu. Phong cách của HDV chuyên nghiệp mà cũng thật uyển chuyển, khéo léo. Với tôi, chuyến du lịch được coi là hải lòng không chỉ ở giá trị của những hiểu biết thu nhận được mà còn ở sự thân thiện mà HDV tạo ra với mỗi thành viên trong đoàn.

● Bangkok nhìn từ trên cao nổi bật với nhiều làn đường cao tốc.

● Voi vẽ tranh (ảnh chụp tại Làng du lịch Nong Nooch, cách Pattaya 20km).

Và tôi thấy hải lòng với HDV Thái.

■ “Đặc sản” Thái Lan là gì?

Trên chuyến xe đi Bangkok, Thái đưa ra câu đố “dễ như ăn kẹo”: “Đặc sản” Thái Lan là gì? Cả đoàn ồ lên: “Biểu diễn sex!”, “Hộp đêm!”. Cái lắc đầu cùng lời tuyên bố hùng hồn của Thái khiến cả xe ngỡ ngàng: “Kẹt xe!”. Và Thái đã cho chúng tôi thấy: Quảng đường từ Bangkok đến Vườn thú quốc gia chỉ khoảng 30 - 40km nhưng xe phải đi mất hơn 2 giờ - thời gian đủ để chạy hàng trăm km trên đường Việt Nam. Ấy vậy mà anh tài xế còn phân khởi: “Kẹt xe thế là còn ít, có hôm mất cả buổi!”. Nhìn hàng ô tô dài dằng dặc trên đường, chúng tôi

ngao ngán: Vậy mà cũng thành “đặc sản”? Nhưng Thái tinh khôn: Có chứ! Bởi người Thái biết cách sử dụng “thời gian chết” cho những việc hữu ích. Phụ nữ Thái thường tranh thủ vệ sinh cá nhân, “tút” lại nhan sắc, thậm chí, thay trang phục đi làm ngay trên xe. Ô tô ở Thái, ngoài là phương tiện di chuyển, còn có thể là căn nhà di động để mọi người tranh thủ giải quyết nốt những việc chưa làm trong thời gian kẹt xe.

Chiều tối, mấy anh trong đoàn thấy “nhặt miệng”, bèn rủ nhau mua bia về uống. Nhưng Thái lắc đầu: “Hôm nay đúng ngày rằm!”, và cho biết thêm, vào mùng 1 và ngày rằm hàng tháng, tất cả các nhà hàng, quán ăn ở Thái Lan đều cấm bán bia, rượu. Đây là quy định của Chính phủ Thái Lan, ai vi phạm, kể cả người mua và người bán, đều bị phạt rất nặng. Sau đó, chúng tôi còn nhận ra, người Thái

rất ít nhậu nhẹt. Bia, rượu các loại chủ yếu để phục vụ du khách. Buổi tối, đi dạo ở một vài phố gần khách sạn The Egypt Boutique (Bangkok), bên lề đường, hàng ăn khá nhiều và chẳng khác mấy ở Việt Nam, nhưng không thấy bia, rượu trên bàn.

Buổi tối ở Phuket, chúng tôi lang thang dạo phố. Nhìn dòng xe lao vun vút không ngừng, mấy chị em lo ngại, chẳng biết làm sao để sang đường, nên cứ đứng ở đầu vạch kẻ lối dành cho người đi bộ sang đường. Nhưng thật bất ngờ, tất cả tài xế đều cho xe dừng lại, nhường đường cho chúng tôi sang với thái độ lịch sự, vui vẻ.

Lần đầu đến Thái, tuy ngắn ngủi nhưng cũng để lại trong tôi nhiều ấn tượng tốt đẹp. Được tìm hiểu về phong tục tập quán và cách làm du lịch của người Thái, được tiếp xúc với những người dân Thái hiền lành, cởi mở, có nhiều nét tương đồng người Việt Nam, dần biết rằng đang ở trên đất Thái nhưng chúng tôi vẫn cảm thấy thân quen như đang ở nhà.

□ X.B